

нещастни, следвани отъ възторжения и завистливъ погледъ на толкова люде.

26.

Между крепостната стена, въ която се плискаха водитѣ на Босфора, и кипарисовитѣ крайбрѣжни градини, по друма, който водѣше къмъ Августейона, се нижеше пѣстра и блѣскава кавалкада.

Дами и барони, на благородни ловджийски конѣ, яздѣха въ лекъ раванъ, срѣдъ неспиренъ и веселъ глѣчъ. Валетитѣ тичаха напредъ, съ буйнитѣ хрътове, които препускаха два по два: сиви, бѣли, кафяви. Съ черни баретки на глава и черенъ рогъ въ ржка, валетитѣ тржбѣха отъ време на време да се стори пжтъ на глотата. Подире имъ следваха кочиитѣ съ уловения дивечъ.

Мария яздѣше, заобиколена отъ дамитѣ си. Тя бѣ въ сребриста руба съ надиплени дълги ржави, връзъ която бѣ надѣнала кърмъзена туника. Дългитѣ ѝ коси, събрани въ тънка мрежа, блестѣха като разтопено злато. Два реда алень мержанъ обвиваше гордия ѝ вратъ. Яksamитена барета съ три пѣстри пера бѣ наклонена надъ лѣвата ѝ вежда. Връзъ обсипаната съ бисеръ и рубини ржавица бѣ забилъ нокътъ снѣженъ соколъ. Чултѣ на коня ѝ бѣ надѣнатъ презъ ушитѣ и опашката на животното дългъ до земята, отъ кърмъзенъ сатенъ, назъбенъ по края.

Съ исправена снага и високо дигнато чело, Мария преминаваше съ людетѣ си срѣдъ събралитѣ се отъ всички краища на Константиновградъ тълпи, дигаше дѣсницата за поздравъ. Свѣтлитѣ студени очи, които заповѣдваха и покоряваха, караха ромейтѣ да потрѣпватъ.

Срещу ловджийската дружина препускаше единъ отъ валетитѣ на императрицата. Мария спрѣ коня си. Лека тревога сви сърдцето ѝ.

Отъ нѣколко седмици вече Анри бѣ заминалъ за Сърбия. Въ Равна той трѣбваше да се срещне съ кралъ Андрея. Тамъ бѣ уговорено да се съединятъ латинскитѣ и венгерски войски. И само веднъжъ отъ тогава тя бѣ полу-